

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Καλύπτει η προβλεπόμενη στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της Συμβάσεως για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές της 19ης Ιουνίου 1980 (στο εξής: Σύμβαση της Ρώμης) και στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 593/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές (στο εξής: κανονισμός Ρώμη Ι) ⁽¹⁾ εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής τους και τις συμφωνίες μεταξύ εντολέα και καταπιστευτικού διαχειριστή, ο οποίος διαχειρίζεται για λογαριασμό του εντολέα συμμετοχή σε ετερόρρυθμη εταιρεία, ιδίως όταν η εταιρική και η καταπιστευτική σύμβαση είναι αλληλένδετες;

2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησως στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (στο εξής: οδηγία για τις καταχρηστικές ρήτρες) ⁽²⁾ να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ρήτρα περιλαμβανόμενη σε καταπιστευτική σύμβαση μεταξύ επαγγελματία και καταναλωτή με αντικείμενο τη διαχείριση συμμετοχής σε ετερόρρυθμη εταιρεία, η οποία δεν αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως και σύμφωνα με την οποία είναι εφαρμοστέο το δίκαιο του κράτους της έδρας της ετερόρρυθμης εταιρείας, είναι καταχρηστική, όταν μοναδικός σκοπός της καταπιστευτικής συμβάσεως είναι η διαχείριση της συμμετοχής στην ετερόρρυθμη εταιρία και ο εντολέας έχει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις άμεσου εταίρου;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο πρώτο ή στο δεύτερο ερώτημα:

Αλλάζει η απάντηση αυτή, εάν ο επαγγελματίας δεν πρέπει μεν να μεταβεί στο κράτος του καταναλωτή για την παροχή των οφειλομένων υπηρεσιών του, είναι όμως υποχρεωμένος να παρέχει στον καταναλωτή τα διανεμόμενα κέρδη και λοιπά περιουσιακά πλεονεκτήματα εκ της συμμετοχής, καθώς και πληροφορίες για την επιχειρηματική πορεία της εταιρείας την οποία αφορά η συμμετοχή; Διαφέρει η απάντηση ανάλογα με το αν είναι εφαρμοστέος ο κανονισμός Ρώμη Ι ή η Σύμβαση της Ρώμης;

4) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο τρίτο ερώτημα:

Παραμένει ίδια η απάντηση, όταν, επιπροσθέτως, η αίτηση εγγραφής του καταναλωτή υπεγράφη στο κράτος της διαμονής του, ο επαγγελματίας αναρτά και στο διαδίκτυο πληροφορίες σχετικά με τη συμμετοχή και έχει δημιουργηθεί στο κράτος του καταναλωτή λογαριασμός πληρωμών, στον οποίο πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής το ποσό της συμμετοχής, παρ' ότι ο επαγγελματίας δεν έχει εξουσία διαθέσεως αυτού του τραπεζικού λογαριασμού; Διαφέρει η απάντηση ανάλογα με το αν είναι εφαρμοστέος ο κανονισμός Ρώμη Ι ή η Σύμβαση της Ρώμης;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 177, σ. 6.

⁽²⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)
στις 23 Απριλίου 2018 — Milan Vinš κατά Odvolací finanční ředitelství

(Υπόθεση C-275/18)

(2018/C 221/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Nejvyšší správní soud

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρροσείων: Milan Vinš

Αναρροσίβλητη: Odvolací finanční ředitelství

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί το δικαίωμα απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας κατά την εξαγωγή (άρθρο 146 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας) να εξαρτάται από την προηγούμενη υπαγωγή των οικείων αγαθών σε συγκεκριμένο τελωνειακό καθεστώς (άρθρο 66 του Ζάκον č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty [νόμου 235/2004 περί του φόρου προστιθέμενης αξίας]);
- 2) Μπορεί η ως άνω εθνική νομοθετική ρύθμιση να δικαιολογηθεί βάσει του άρθρου 131 της οδηγίας ως προϋπόθεση για την πρόληψη της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής ή της καταχρήσεως;

(¹) ΕΕ 2006, L 347, σ. 1.

Προσφυγή της 4ης Μαΐου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-304/18)

(2018/C 221/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, αρνούμενη να αποδώσει παραδοσιακούς ιδίους πόρους ύψους 2 120 309,50 ευρώ που αφορούν την κοινοποίηση διαγραφής IT(07) 08-917, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 8 της αποφάσεως 94/728/ΕΚ Ευρατόμ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, το άρθρο 8 της αποφάσεως 2000/597/ΕΚ Ευρατόμ⁽²⁾ του Συμβουλίου, το άρθρο 8 της αποφάσεως 2007/436/ΕΚ Ευρατόμ⁽³⁾ του Συμβουλίου και το άρθρο 8 της αποφάσεως 2014/335/ΕΕ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου, καθώς και από τα άρθρα 6, 10, 11 και 17 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/1989⁽⁵⁾ του Συμβουλίου, τα άρθρα 6, 10, 11 και 17 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου⁽⁶⁾, και από τα άρθρα 6, 10, 12 και 13 του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 609/2014 του Συμβουλίου⁽⁷⁾.
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της η Επιτροπή, τα οποία στηρίζονται στις ανακοινώσεις και τις πληροφορίες που παρείχε η Ιταλική Δημοκρατία κατά την προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασία, προκύπτει ότι, στο πλαίσιο επιχειρήσεως για την καταπολέμηση της απάτης με σκοπό την αντιμετώπιση της παράνομης διακινήσεως κατεργασμένου καπνού από την αλλοδαπή, κατά τη διάρκεια του έτους 1997, οι ιταλικές αρχές βεβαίωσαν και ενέγραψαν σε χωριστούς λογαριασμούς την επίμαχη τελωνειακή οφειλή και εν συνεχεία γνωστοποίησαν στον οφειλέτη το ποσό των οφειλόμενων δασμών. Δεδομένου ότι η εν λόγω οφειλή είχε εγγραφεί σε χωριστούς λογαριασμούς (λογαριασμοί Β) και δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο αμφισβήτησεως, οι ιταλικές αρχές θα έπρεπε να προβούν αμέσως στην εισπραχή της, πράγμα που, ωστόσο, δεν έκαναν. Οι ιταλικές αρχές ανέμεναν την έκβαση των σχετικών ποινικών διαδικασιών που κινήθηκαν κατά των οφειλετών πριν κινήσουν τη διαδικασία εισπράξεως. Οι εν λόγω διαδικασίες περατώθηκαν περίπου 6 έτη μετά τη γένεση και τη βεβαίωση της οφειλής.

Οι τελωνειακοί δασμοί αποτελούν ιδίους πόρους της Ένωσης, οι οποίοι πρέπει να εισπράττονται από τα κράτη μέλη και να τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής. Η υποχρέωση των κρατών μελών να βεβαιώνουν τις σχετικές με τους ιδίους πόρους απαιτήσεις της Ένωσης γεννάται αφ' ής στιγμής πληρούνται οι προϋποθέσεις της τελωνειακής νομοθεσίας (καθορισμός του ποσού των δασμών που απορρέουν από την τελωνειακή οφειλή και της ταυτότητας του υποκειμένου στον φόρο).